

at gribe sagen an på, og derfor havde jeg håbet, at man ville have løftet sløret noget mere. Jeg kan i hvert fald sige, at Enhedslisten har tænkt sig at følge slagets gang tæt i Folketingets Europaudvalg, og vi forbeholder os naturligvis også ret til at rejse spørgsmål om det her i Folketingssalen undervejs, når det snerper til.

Så vil jeg slutte med at sige, at ministeren jo har gentaget sine økonomiske grunddoktriner f.eks. om rentepolitikken. Jeg vil blot gøre opmærksom på, at den rente, som vi har, og som man nu kalder en lav rente, i virkeligheden er en ganske høj rente, for vi har en ekstremt høj realrente, og det er jo realrenten, der er afgørende. Man kan, hvis man er nationaløkonom, sætte sig ned og regne ud, at hvis man øger inflationen en smule, kan man faktisk få en lavere realrente og dermed en samlet gunstige økonomisk situation.

Så disse doktriner, som knytter sig til ØMU'en, er ikke så enkle i virkelighedens verden, som regeringen ofte fremstiller det, og det, vi frygter, er naturligvis, at vi bliver bundet til én bestemt økonomisk tænkning, én bestemt model, der tidligere blev kaldt den monetaristiske teori, og som afskærer os fra en række handlemuligheder i fremtiden, som det ville være fornuftigt at bevare.

Men som sagt tak for debatten. Jeg ved så ikke, om ministeren opfatter det som et tilsagn – det er i hvert fald venligt ment – at Enhedslisten vil følge udviklingen på dette område meget nøje og også tage yderligere initiativer, når det er påkrævet.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg er glad for, at hr. Keld Albrechtsen nu gør det meget klart, hvordan han ser sammenhængen mellem Amsterdamtraktatafstemningen og ØMU'en og det danske forbehold. Det er altså et ræsonnement af en psykologisk karakter, om man så må sige, og jeg kan så svare igen, at hr. Keld Albrechtsen tager ganske fejl.

Regeringen har ingen planer om efter et ja til Amsterdamtraktaten at iværksætte noget, der kunne ligne en kampagne eller noget i den retning for at få en hurtig folkeafstemning om dansk deltagelse i ØMU'en. Det er grundliggende forkert.

Vælgerne skal huske én ting: at det er vælgerne selv, der sætter krydset både ved folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten og ved måske en gang langt ude i fremtiden en afstemning om en eventuel deltagelse i ØMU'en. Det

er vælgerne selv, der afgør det, og det er to forskellige afstemninger.

Endelig skal jeg sige om Euro-X-Rådet og kommentarerne til mit svar: Jeg er for så vidt enig i de politiske realiteter, at hvis ministre mødes i en mindre kreds og sammen diskuterer nogle spørgsmål, afklarer de nogle holdninger og forbereder en beslutning, som så træffes formelt senere i et større forum, hvor alle er til stede. Det er derfor, jeg siger, at det er et godt eksempel på, at det også koster politisk indflydelse, når man har nogle i et samarbejde, der samarbejder tættere om noget, hvor andre ikke er med. Jeg skal understrege, at Danmark ikke er med i Euro-X-Rådet. Det er en misforståelse. Det er vi ikke, for vi er ikke medlem af euroen, men vi deltager jo i uformelle ministermøder i dag, og det vil vi også gøre fremover.

Aftalen om valutamarbejdet kan jeg ikke gøre nærmere rede for, men det bliver den samme type aftale som den, vi kender fra EMS-samarbejdet. Der er ikke noget hovskisnovski eller underligt fordækt omkring sådan nogle aftaler. Det er helt almindelige instrumenter, som er kendt i valutamarbejdet, som sådan en aftale vil indeholde.

Det, man kan diskutere, er, hvor snævert det bånd skal være, og det vil jo være en vurdering af, hvad der er mest hensigtsmæssigt i den givne situation. Den diskussion kan vi jo godt føre både om alle instrumenterne og om båndbredde, eller hvor snævert det skal være, og den kan vi føre i al åbenhed, fra nu af og indtil aftalen er indgået. Det er ikke noget, man behøver diskutere udelukkende bag lukkede døre.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Kun et kort og enkelt spørgsmål til slut. Ministeren sagde, at vi er ikke med i Euro-X-Rådet, men det er sådan, og sådan forstod jeg også det, der blev oplyst tidligere i debatten, at der kan opstå situationer, hvor Euro-X-Rådet indbyder de øvrige ministre til at deltage i diskussioner om ting, som er af fælles interesse, og som de har sat på dagsordenen, altså faktisk i EU-sammenhæng. Det vil sige, at man godt kan komme i den situation, at Danmark alligevel kommer ind og deltager i Euro-X-kredsen.

Her er det altså vores holdning, at det er bedre at sige: Den diskussion skal slet ikke foregå i Euro-X-Rådet, og hvis den foregår i Euro-X-Rådet, deltager vi ikke dér. Hvis nogle lande så lægger det, som de har snakket om, på